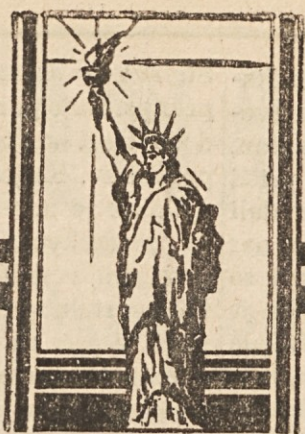

Johnson dobiva več podpore v javnosti

Louis Harris je dognal, da odobrava Johnsonovo politiko 69%, med tem ko jih je novembra 1963 le 63%.

CLEVELAND, O. — Ko je L. B. Johnson po tragediji v Dallasu v novembru 1963 prevzel vodstvo Združenih držav, mu je bila javnost splošno naklonjena z ozirom na spomin umorjenega prednika in na razmere, v katerih je moral nepričakovano prevzeti odgovornost za deželo. Tedaj je 63% povprašanih odobravalo predsednikovo politiko, kritizirali so jo samo 3%, ostali pa niso imeli jasne slike. Od tedaj je preteklo več kot 13 mesecev, vmes so bile splošne volitve, pri katerih je Johnson zmagal kot noben demokrat v tem stoletju.

Louis Harris, ki se ukvarja največ z ugotavljanjem razpoloženja javnosti na političnem polju, je te dni objavil dosežek svojega zadnjega povpraševanja o sodbi politične javnosti do predsednika L. B. Johnsona. Ti kažejo, da je ameriška javnost na splošno dobila jasnejšo sliko o načrtih in mislih predsednika.

Tokrat po Harrisovih podatkih odobrava predsednikovo vodstvo Združenih držav 69% povprašanih, torej 6% več kot v novembru 1963. Naravnost zavrača jo sedaj 27%, med tem ko so jo tedaj le 3%. Zanimiva je tudi Harrisova ugotovitev, da dejansko Johnsona odobrava v celoti brez kakih pripomb le 43% povprašanih, 26% pa ga odobrava, ima pa pri tem tudi svoje kritične pripombe.

Večina povprašanih je Johnsona sodila bolj po njegovih osebnih lastnostih, kot po njegovem političnem delu. Smatra ga za toplega, prijaznega človeka, s prirodno trdovratnostjo in posebnim ljubeznijo do politike. Med tem ko je javnost gledala na predsednika Eisenhowerja bolj kot na nadstrankarskega človeka, vidi v Johnsonu izrazitega strankarja, kar mu ne jemlje v zlo, ker je prepričana, da je pošten in daje prednost splošni narodni koristi.

Železničarske unije predlagajo podpravljanje železnice

WASHINGTON, D.C. — Železničarji so pri nas organizirani v 22 unijah. Vodilni člani odborov pa imajo svoje posebno društvo. To društvo je sedaj predložilo predsedniku Johnsonu, naj bi federacija prevzela v last in upravo ameriške železniške mreže, češ da se zasebni kapital nič več ne briga za železniško omrežje.

Zanimivo je, da se je društvo borilo celih 45 let proti podpravljanju, sedaj pa ga želi. Ni si pa izbralo pravega časa. Za podpravljanje niso ne javnost, ne Kongres, ne gospodarski krogi. Unijski voditelji to vedo. Verjetno so stavili svoj predlog, da bi zastrašili železniške kompanije, kar se jim pa najbrže ne bo posrečilo.

COLD WAVE

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in hladno. Popoldne bo začelo snežiti. Najvišja temperatura 19.

Novi grobovi

John Lebusch

Po dolgi boleznici je umrl v soboto na svojem domu 66 let stari John Lebusch s 5902 Superior Avenue, preje s 1001 E. 63 St., mož pok. Mary, roj. Mance, oče Mrs. Sylvie Cucinotta, stari oče Richarda, rojen v Zagrebu na Hrvaškem, od koder je prišel v Ameriko leta 1911. Zaposlen je bil do leta 1960, ko je stopil v pokoj, pri Ajax Co. Pogreb je danes ob 8.15 iz Zeletovega pogrebnice na St. Clair Avenue v cerkev sv. Pavla na E. 40 St., nato na Kalvarijo.

Kongresnik Passman organizira nove nasprotnike podpiranja tujine

WASHINGTON, D.C. — Kongresnik Passman je do lanskega leta odločal, kakšen naj bo zakon o podpiranju tujine. Lani ga je predsednik Johnson "izmaneviral". Spravil je v Passmanov pododbor za podpiranje tujine toliko svojih prijateljev, da je Passman ostal s svojimi predlogi v manjšini.

Zato bo letos poskusil porušiti zakon "od zunaj". Stopil je v zvezo z lobisti, ki so organizirani v društvu "Liberty Lobby". Organizacija je na skrajni desni in torej kar dobra za Passmanove načrte. Poslala je že nad 100.000 pozivov na vse kraje in priporočila svojim pristajšem in prijateljem, naj pritiskajo na kongresnike in senatorje, da bodo proti zakonu. Ta akcija najbrže ne bo imela uspeha.

Lani je zapustilo nad 100.000 farmarjev svoje farme

WASHINGTON, D.C. — Federalno tajništvo za kmetijstvo poroča, da je lani opustilo kmetovanje nad 100.000 farmarjev. L. 1963 jih je bilo še 3.579.000, lani pa sto tisoč manj. Tajništvo računa, da bo tudi letos 100.000 farm manj.

Padanje kmetijskega prebivalstva v naši deželi traja ravno 30 let. Leta 1935 je Amerika imela 6.812.000 farmarjev, tri deset let pozneje jih bo ravno polovica manj. Strokovnjaki se bojijo, da bo iz kmetijskega poklica odšlo drugam še milijon do dva milijona farmarjev. Tako bo Amerika postala zopet dežela veleposestnikov.

Ben Belli v Alžiriji uhajajo unije iz rok

Učil jih je štrajkati proti Francozom, sedaj pa hoče štrajkati tudi proti njemu.

PARIZ, Franc. — Alžirski diktator Ben Bella je tudi moral napraviti skušnjo, da je človek bolj dosleden, kot gre to diktatorjem v račun. Ben Bella je dolga leta hujskal alžirске delavce proti francoskim podjetnikom in organiziral delavske štrajke. Ker je pod njegovim režimom še zmeraj ostalo nekaj francoskih podjetij, smatra Ben Bella za potrebno, da hujska delavce tudi proti njim; njegovi agentje so dobili nalog, da organizirajo štrajke.

Med tem je Ben Bella sam postal podjetnik pri tistih podjetjih, največ tovarnah in velikih kmetijah, ki jih je njegov režim nacionaliziral. Sedaj seveda ne želi, da bi delavci štrajkali v podržavljenih podjetjih. Delavci so pa drugih misli: v novih gospodarih vidijo ravno tako kot preje "kapitaliste", ki jih premalo plačajo, in skušajo štrajkati tudi proti njim.

Ben Bella je naročil svojim delavskim unijam, da naj delavcem dopovedo, da proti državnim podjetjem ni treba štrajkati. Unije pa nimajo dosti ugleda med svojim članstvom, da bi prodrle s tem stališčem. Zato je Ben Bella sklenil, da bo sklical izredno konferenco vseh unij in tam spremenil njihova vodstva. Njegove unije ne bodo po tej poti gotovo nič bolj priljubljene kot so.

Rdeča Kitajska si sama dela moderno orožje

WASHINGTON, D.C. — Ker je zadnje čase postalo par naših vojaških letal žrtev kitajskih napadov nanje, so začeli v našem državnem tajništvu verjeti že davno znanim poročilom, da se rdeča Kitajska zelo trudi, da bi sama izdelovala moderno orožje.

Poročila trdijo, da Peiping izdeluje jet-lovce po ruskem vzorcu, pa tudi nekatere vrste rakete. Kitajske rakete je svet prvič videl na paradi v — Tirani! Mislili so pa takrat, da je to samo navadna baharija. Pa ni tako. To dobro vedo tudi Čangkajskovi pilotje, ki so že dostikrat imeli opravka z rdečo protiletalsko artilerijo.

Johnson pripravlja posebno poslanico o plačilni bilanci ZDA

WASHINGTON, D.C. — Primanjkljaji v plačilni bilanci so stalna bolečina tudi naše dežele. Kennedy in Johnson sta se trudila, da bi bilanco spravila v red. Do lanske jeseni je še nekam kazalo, da bo primanjkljaj počasi izginil, kajti v prvih 9 mesecih je znašal komaj \$1.5 milijona. Računali so, da bo za celo leto znašal samo \$2 milijona. Pa ni tako. Za celo leto 1964 je znašal primanjkljaj okoli \$2.5 milijona, torej kar 25% več. Do tega je prišlo, ker je Kanada napela pri nas nekaj večjih posojil.

Na drugi strani je bil tudi odliv zlata večji, kot so računali. General De Gaulle je odnesel \$150 milijonov, to se je takoj čutilo na naših že itak na prevelikih zlatih zalogah.

Vse to je napotilo predsednika, da je svojim strokovnjakom naročil, naj mu pripravijo snov za posebno poslanico na Kongres, ki bo v njej razložil stanje naših gospodarskih stikov s tujino in predlagal, kaj je treba ukreniti, da bo dežela zopet prišla do aktivne plačilne bilance. Spomenica bo sestavljena tekom prihodnjih mesecev.

Suvana Fuma kroti laoske generale

VIENTIANE, Laos. — Laos ima isto nesrečo kot južni Vietnam: generale, ki se pripravljajo med seboj. Ima pa pri tem srečo, da je vsaj vlada stalna in da jo vodi Suvana Fuma. Generali se pa zanj dosti ne menijo; spomladi so ga hoteli celo strmo glavit, pa je to preprečilo posredovanje našega poslanika, ki je generalom zagrozil, da bo Amerika jenkala s podpiranjem Laosa, ako ne bodo podložni Suvani Fumi.

Generali so zopet priznali Fumo kot ministrskega predsednika, toda med seboj so se prepirali še naprej. Sedaj je pa Fuma napravil odločen korak: šel je kralju v Luang Prabang in ga pridobil, da je generale premeštil, kot velevalo koristi dežele. Posledica teh odlokov bo zmanjšanje vpliva generala Nosavana in njegovega vodstva. Ker Nosavan ve, kaj je denar, se najbrže ne bo upiral, seveda mesta finančnega ministra pa ne bo hotel zapustiti.

VSTOP VOJAKOV V VLADO KONČAL KRIZO V SAJGONU

Tran Van Huong je sprejel v vlado Južnega Vietnama štiri mlade generale iz skupine, ki je 20. decembra lani razpustila Visoki narodni svet in nekatere njegove člane zaprla. Spor, ki je zaradi tega nastal med to skupino vojakov in zastopniki Združenih držav v Sajgonu, je sedaj končan.

SAJGON, J. Viet. — Spor med vodniki oboroženih sil Južnega Vietnama in zastopniki Združenih držav v Sajgonu je hromil boj proti komunistični gverili. Izjave generala Khanha so vzbudile veliko nevolje tako v ameriškem poslaništvu tu kot tudi v Washingtonu. Po enem mesecu prerivanja in merjenja sil je prišlo do pomiritve, ko je Tran Van Huong sprejel včeraj v svojo vlado štiri mlade generale iz skupine, ki je Visoki narodni svet 20. decembra lani razpustila in del njegovih članov zaprla. Zastopnik Združenih držav je izjavil zadovoljstvo nad tako rešitvijo češ, da je "pozitiven korak k trdni, stalni vladi".

Poveljnik 4. armadnega zbora maj. gen. Nguyen Van Thieu, obrambni minister v nekdanji vladi generala Khanha, je postal podpredsednik vlade, Nguyen Cao Ky, poveljnik letalskih sil, je prevzel ministristvo za mladino in sport, Linh Quang Vien, načelnik oddelkov za varnost oboroženih sil, je postal minister za informacije, maj. gen. Tran Van Minh, načelnik glavnega stana oboroženih sil, pa vojni minister.

Vsi štirje generali pripadajo skupini, ki je v preteklem decembru razpustila Visoki narodni svet, ki je nadomestil začasno državni parlament, in se s tem hudo zamerila pri ameriškem poslaništvu. To je obsodilo nastop vojakov in zahtevalo vrnitev Južnega Vietnama pod civilno vlado. Sprejem teh generalov v vlado je končal spor in obnovil tesno sodelovanje med vlado, vojsko in ameriški svetovalci.

Vlada je objavila odlok o pravicah do vopklica v vojaško službo vsakega za to sposobnega državljanca do enega leta, pravico do zasege vseh vozil za dobo pol leta in uporabo nepremičnin do treh let. Vse te nove pravice naj bi dale vladi možnost povečanja naporov za boj proti rdeči gverili.

Ni še jasno, kako stališče bodo do sprememb v vladi zavzeli vodniki budistov, ki so ves čas vodili hudo gonjo proti vladi Van Huonga in zahtevali njen odstop, ker da je sovražna budisti.

Iz Clevelanda in okolice

Pozor tajniki društev! —

Tajniki društev, ki imajo v AD svoj letni oglas z imenikom odbora, so prošeni, da nov odbor čim prej pošljejo, če tega še niso storili.

V bolnišnici —

Louis Erste s 3815 Schiller Avenue je St. Vincent Charity bolnišnici, soba št. 350. Obiski so dovoljeni.

Mrs. Anna Rode s Carl Ave. je v St. Vincent Charity bolnišnici, soba št. 250. Obiski so dovoljeni.

Prijave psov —

Za pse je treba kupiti do 20. januarja nove prijave ploščice. Po tem datumu bo treba plačati še \$1 kazni.

Iz bolnišnice —

Joseph Blaz s 2117 Ralph Ave. se je vrnil iz Doctors bolnišnice in se dalje zdravi na domu. Zahvaljuje se za obiske in pozdrave.

Novi odbori —

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima za leto 1965 sledeči odbor: predsed. Jennie Stanonik, podpredsed. Angela Kofol, taj. Jennie Suvak, 4208 Bluestone Rd., tel. EV 2-5277, blag. Josephine Ambrozic, zapis. Rose L. Erste, nadzor. Frances Novak, Marie Telic, Frances Okorn, mlad. dejav. Angela Kofol. Seje so vsako 2. sredo v mesecu ob 7.30 zvečer v SND na St. Clair Avenue.

Kongres je dobil še tri predloge o bolniškem zavarovanju

WASHINGTON, D.C. — Kot smo poročali, bo Kongres dobro založen z načrti, kakšno naj bo pri nas bolniško zavarovanje. Svojega načrta ni poslala na Kapitol samo Ameriška zdravniška zveza, našlo se je tudi šest republikanskih senatorjev, ki so izdelali svoj načrt. Trdijo, da je boljši od Johnsonovega.

Ravno tako je republikanski kongresnik Ford napovedal, da bodo njegovi somišljeniki tudi napravili svoj načrt, ki bo zopet še boljši od senatnega.

Ta velika republikanska vne-ma za bolniško zavarovanje pa ni prav razumljiva. Njeni kritiki trdijo, da se za vne-mo skriva želja, da bi v predloži debati idejo sploh pokopali ali vsaj odložili. Moramo pa računati, da bo Kongres dobil še par podobnih načrtov.

Burch bo odšel, razkol med republikanci ostal

PRINCETON, N. J. — Sedanji dcjanski voditelj republikanske stranke Burch se bo v par mesecih umaknil s svojega mesta, tako so se republikanski veljaki dogovorili. Za njim bo razkol v stranki še ostal. Gallupov zavod je namreč dognal, da je med 1395 predsedniki republikanskih okrajnih organizacij 46% takih, ki želijo, da bi Burch še ostal na svojem mestu, in samo 43% se strinja z njegovim umikom.

Okrajni strankini voditelji so navadno glavni stebri stranke. Res je, da jih volivci zmeraj ne ubogajo, toda zaradi tega ne trpi njihov ugled in veljava. Novi gospodar v stranki Bliss bo moral porabiti vso svojo priznano spretnost, da bo razcep med okrajnimi strankinimi zaupniki zagladil.

proti revščini, ki bodo zvezno zakladnico stali skupno \$101.960.000.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je včeraj razkril, da bodo skoro začeli graditi novo, izboljšano vrsto raket za uporabo na atomskih podmornicah in da bo proračun za narodno obrambo v prihodnjem proračunskem letu za do 2 milijona manjši od sedanjega.

SELMA, Ala. — Neki belec, pripadnik skupine, ki se bori proti integraciji črncev, je včeraj tu dvakrat udaril dr. L. Kinga, ko je kot prvi črncev stopil v hotel Albert, zgrajen pred nekako sto leti z delom sužnjev. Policija je napadalca prišla in dr. L. King je njeno postopanje pohvalil.

LONDON, Vel. Brit. — Winston Churchill vidno slabi, vendar se še upira smrti. Njegov zdravnik in dolgoletni osebni prijatelj Lord Moran je objavil danes zjutraj, da je imel Churchill zelo nemirno noč in da je dalje oslabil. Ves čas, od kar ga je pretekli petek zadela ponovna kap, je v nezvesti.

MANILA, Filip. — Rdeča Kitajska dolži Združene države, da njihova mornariška vremenska postaja usmerja tajfune proti rdeči Kitajski. Lani jih je divjalo preko nje vsaj 8 in so napravili veliko škodo. Capt. F. G. Robinsen, načelnik tukajšnje vremenske postaje, se k tem trditvam smcje. Pravi, da ima njegova postaja dosti dela študirati tajfune, ki jih je bilo lani 38, da pa jih ne poskuša nikamor usmerjati.

ABILENE, Texas. — Billie Sol Estes, ki je bil marca 1963 obsojen zaradi prevar pri svojem poslovanju, je bil včeraj prijet in odveden na odslužitev 15 let zapora. Vrh. sodišče je njegovo pritožbo zavrnilo.

VARSAVA, Polj. — Tu so se zbrali na posvet vodniki držav članic Varšavske vojaške zveze na izredni posvet. Navzok je tudi vrhovni poveljnik oboroženih enot te zveze sovjetski maršal Grečko. Varšavska zveza je nekaka protitež komunističnega bloka proti NATO.

Predsednik Johnson objavil nove programe v vojni proti revščini

JOHNSON CITY, Tex. — Predsednik L. B. Johnson je koncem tedna objavil listo 88 novih načrtov v okviru boja

Zanimanje javnosti utonilo v inavguracijskih slovesnostih

WASHINGTON, D.C. — Tajniki skrbeti za svojo osebno propagando.

Edina resna točka v tem predpustu, ki ga naša dežela doživlja vsako četrto leto, bo slovesna prisega predsednika v sredo popoldne, ki ji bo sledil njegov inavguracijski govor. Inavguracijski govori spadajo med tiste redke, ki jih časniki ne smejo analizirati že kar naprej, zato je njegova vsebina tudi letos ostala tajnost vsaj za politično javnost.

Sicer bo pa predsednikov inavguracijski govor ta teden tudi edini politični dogodek, ki bo zanimal ves svet. Drugih političnih dogodkov ta teden ne smemo pričakovati. Naša dežela ni razpoložena zanje. To vedo dobro tudi senatorji in kongresniki, zato nam bodo dali ta teden mir. Senat in predstavniki dom bosta imela sicer običajne seje, toda s politično praznimi dnevnimi redi. Isto velja tudi za seje raznih odborov in komisij. Kongres je sicer dobil iz Bele

hiše spomenico o narodni ostracija se je l. 1961 bala gospodarske krize. Zato je že takrat začela govoriti o potrebi po znižanju davkov. Ideja je pa zorela zelo počasi. Zadnji zakon o diku, kaj bo z našim gospodarskim razvojem v tem letu. Le redki so, ki se bojijo gospodarskega zastojaja, pri večini prevladuje optimizem, ki ga je predsednik ob volitvah podprl z izjavo, da bo znižal trošarine. Ni pa bilo po vojni veselo inavguracijsko razpoloženje zmeraj tako utemeljeno kot je letos. Ko je l. 1957 Eisenhower drugič prisegel na Kapitolu, so se na obzorju kazali znaki gospodarske krize. V juliju 1957 smo jo res dočakali, toda Eisenhower je hitro znižal davke, kar je poglajalo proračun v primanjkljaj. To je bilo plačilo za zmago nad krizo. Takratna inflacija je bila posledica primanjkljaja \$12.5 milijona v federalnem proračunu, do takrat največjega v vojni dobi.

Tudi Kennedyjeva admini-

6117 St. Clair Ave. — HAnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary A. Debevec

NAROČNINA:

za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 12 Tues., Jan. 19, 1965

Politične sile v našem Kongresu

Ta problem je treba osvetliti od vseh strani, kajti igral to v naši ameriški politiki veliko vlogo, najmanj dve, verjetno pa kar štiri leta. Politične sile v našem Kongresu pa niso organizirane samo po obeh strankah. Imajo tudi oblike, ki gredo preko strankarske delitve in se ravna po politični filozofiji posameznih senatorjev in kongresnikov.

S tega vidika so v našem Kongresu zanimive tri struje: liberalna, konservativna in zmerna. Vsaka med njimi ima svoje privrženice v obeh strankah. Prva glasovanja so pokazala, da je liberalna struja močnejša od konservativne, da pa ni tako močna, da bi sama zase imela zanesljivo in stalno večino. Najbolj je to padlo v oči pri glasovanju v predstavniškem domu o omejitvi pravic Smithovega odbora za dnevni red. Takrat je liberalna struja dobila 224 glasov, konservativna pa 201. Te številke pa ne povedo vsega. Pri tistem glasovanju so namreč nekateri zmerni kongresniki potegnili z liberalno večino, drugi pa s konservativno manjšino.

Vse to je naša politična javnost premalo vpoštevala in že je začela po stari ameriški navadi pretiravati. Je pač ameriška narodna napaka, da vsi radi živimo in govorimo v superlativih. Kadar je nekaj dobro, je takoj najboljšo, kadar je nekaj slabo, je takoj najslabše, kadar je nekaj pomembno, je takoj najpomembnejše, kadar zmagamo, je to največja zmaga, kadar zgubimo, je to najhujši poraz itd. Taka miselnost je mnoge politične opazovalce zapeljala do trditve, da je naš Kongres po dolgih letih končno postal liberalen. To pa je tipična polresnica, kajti v naši zakonodaji je mnogo tehničnih postopkov in političnih ovir, ki bodo poskrbele, da liberalna večina ne bo mogla gospodariti po mili volji.

Najprvo je zmerina sredina v Kongresu jeziček na politični tehnični. Kamor se pridruži, lahko zavezniku pomaga do zmage, lažje liberalni skupini kot konservativni. Iz tega stanja v odnosih med političnimi silami je mogoč samo en zaključek: liberalna struja bo v Kongresu večkrat zmagala kot konservativna, toda ne zmeraj. V povojnih Kongresih je bilo narobe: konservativna koalicija je lahko zmagovala v senatu in predstavniškem domu, liberalna pa samo v izredno ugodnih okoliščinah.

Druga ovira za premoč liberalne struje je predsednik Johnson. Johnson je po svojem političnem značaju zmeren realist. Se odloča po čisto političnih vidikih, pri čemur je zanj samo važno, da zmaga. Velikokrat se odloči tako, kot bi se gotovo ne, ako bi bil zasebnik. Ako bi uvidel, da gre relativna liberalna skupina predaleč in da javnost ne odobrava njenega stališča, bo zmeraj našel med zmernimi kapitalisti politiki toliko zagovornikov svojega stališča, da bodo potegnili z opozicijo proti liberalni struji. Liberalna struja seveda ne bo s tem zadovoljna, toda ne bo si mogla pomagati. Bo take ovire morala preboleti.

Johnson je pa šel še korak dalje: noče pretrgati svojih stikov s konservativno manjšino. Gleda, da se ji ne zameri; zato ni zamenjal prijateljskih zvez niti s takimi konservativnimi demokrati, ki se niso ogreli za njegovo predsedniško kandidato. Vse to mu daje možnost, da v sili lahko brez posebnih težav obnovi staro konservativno koalicijo južnih demokratov in republikancev in ji doda potrebno podporo od strani zmerne sredine. Seveda se bo pa te taktike posluževal čim manj mogoče, ker se liberalni večini noče brez resnične potrebe zameriti.

Relativna liberalna večina ima pa še drugega nasprotnika, ki mimogrede povedano kljubuje, ako je treba, tudi predsedniku samemu: to je tistih 36-39 starejših politikov, ki predsedujejo kongresnim stalnim odborom in ki so v najboljšem slučaju zmerni v svoji politični filozofiji, navadno pa odločno konservativni. Akoravno jim je Kongres že priškarjal nekaj njihovih pravic in jih lahko še več, vendar jim pa ostane še zmeraj toliko tradicionalnih privilegijev, da lahko sabotirajo ali pa kar naravnost bojkotirajo potek obravnavanja vsakega zakonskega predloga. To so tudi politiki z bogatokušnjo in dobrim poznavanjem vseh političnih zvijač, ki jim zlepa ne pride blizu. Povrh imajo še veliko politično moč. Od njihove dobre volje je velikokrat odvisno, kaj pride v zakone in kaj ne. Po tej poti lahko prekrizajo račune marsikateremu senatorju ali kongresniku. S predsedniki stalnih kongresnih odborov se nihče rad ne bode, niti sam predsednik dežele.

Johnson je bil predolgo v Kongresu, da ne bi vedel, kaj pomeni nerganje ali na nagajanje predsednikov odborov, zato skuša biti z njimi v najboljših prijateljskih stikih in se pri tem zelo malo ozira na njihovo osebno politično filozofijo. Če je treba, gre pa še korak naprej: ako mu predsedniki delajo usluge, se jim skuša na podoben način oddolžiti. Roka roko umiva, to velja tudi za politiko in zabrisa vse strankarske razlike.

Relativna liberalna kongresna večina mora torej računati z velikimi ovirami, ima pa nekaj na svoji strani, česar

njeni nasprotniki nimajo. Ameriška politična javnost jo podpira. Kako zelo se je premaknila v liberalno smer, smo videli pri zadnjih volitvah. Goldwater ne bi bil s svojim političnim programom tako hudo pogorel, ako ne bi bila naša politična javnost usmerjena proti liberalni filozofiji. Te smeri pa ni mogoče hitro spremeniti. Trajala so desetletja, da se je premaknila od konservativne smeri proti liberalni, trajala bodo desetletja, da se bo znova premaknila. Na milijone volivcev ne premakneš kar čez noč s še tako lepimi idejami in gesli.

BESEDA IZ NARODA

NOVICE OD SV. VIDA

Cleveland, O. — PRVIČ SE JE ZGODILO... V nedeljo, 17. januarja 1965, je bila pri Sv. Vidu prvič brana sv. maša tako, da je bil mašnik obrnjen k ljudem. Na vse navzoče je to napravilo izredno lep in blagodejen vtis. V cerkvi je bilo občutiti večjo osredotočenost okrog najsvetejše daritve. Oltar je s tem postal še bolj središče božje hiše. Ves čas svete daritve je vladala v cerkvi velika zbranost.

NOVI DARITVENI OLTAR je bil postavljen na vrh stopnic v prezbiteriju. Je to tisti oltar, ki je stal nekoč v stari sestrski hiši. G. Janez Vidmar ga je za novo rabo lepo obnovil in položil, da je sedaj kakor nov. Gospod župnik msgr. Baznik je zelo prav storil, da oltarja, ki so pred nekako dvema leti podrla stari vidovski sestrski dom, ni zavrzel. Kako hitro in kako prav je prišel!

Med sveto daritvijo sta goreli na oltarju dve kratki voščeni sveči, zasajeni v ravno tako dva nizka težka medenina svecnika. Postavljena sta bila na zunanja ogla oltarne mize. Stopnici v sredi pred oltarjem je stal ves čas sv. daritve nov okusno izdelan visok kovinast križ na težkem podstavku.

G. JULIJ SLAPŠAK je bil tisti, ki je prvi daroval na novem oltarju svetih daritev obrnjen k ljudem. V govoru, ki ga je imel po evangeliju, je zbranim razložil spremembo, glede katere pa je rekel, da ni drugo, kot to, da smo se povrnilo k nekdanjemu staremu načinu opravljanja sv. božje daritve. G. Julij Slapšak je opravil tudi drugo (slovensko) sv. daritev ob 8. uri, medtem ko je g. Jošt Martelanc opravil na isti način tretjo (slovensko) sv. mašo ob 10. uri.

ORGLJE V SESTRSKI KAPELI. — Dvomim, da je po svetu veliko tako lep in dragoceno opremljenih kapel, kot jo imajo t.č. sestre notredamke v svojem novem domu pri Sv. Vidu. Za vse to gre zahvala v prvi vrsti posebni darežljivosti in ljubezni, ki jo uživajo v župniji, in seveda tudi g. župniku msgr. Bazniku, ki ve ceniti odgovorno sestrsko vzgojno in izobraževalno delo pri vidovski mladini. Sestrška kapela je za sedaj še brez orgel, imela pa jih bo še letos. Da se bo to zgodilo, so vzele nase skrb naše predobne matere, organizirane v župnijskem oltarnem društvu. Dobil se je že tudi mecen (podpornik), ki je v isti namen prispeval \$1,000.

POGREBNA SV. MAŠA ZA JANEŽA ZAKRAJSKA. — V ponedeljek, 11. jan. 1965, dopoldne je bilo pokopano truplo pokojnega J. Zakrajška, uglednega vidovskega župljana, ki je umrl v četrtek, 8. t. m. Vsi pogrebni obredi za mir njegove duše so bili opravljeni v slovenskem jeziku. Pri sv. maši zadušnici, ki jo je ob 10. opravil g. kaplan Jošt Martelanc, smo imeli prvič priložnost slišati, kako je duhovnik, obrnjen k ljudem, pel mašno berilo in evangelij v slovenskem jeziku. Bilo je to prvič v cerkvi sv. Vida. Navzoči so bili zelo pozorni nad tem in jim je bilo všeč. Rajnik Janez Zakrajšek je imel izredno veliko pogrebcev. Videlo se je, kako je bil spoštovan med nami. Udje župnijskega DNJ se se z rožnim vencem spomnili njegove duše. Pevski zbor Koro-

tan mu je pod vodstvom J. Frana Zupana v pogrebni zavodu v slovo zapel pretresljivo žalostinko "Ki si Lazarja obudil..."

VABILO NA VEČERJO V SOBOTO, 30. T. M., V DVORANI PRI SV. VIDU. — Vse družine, ki imajo otroke v vidovski Slovenski šoli, bodo ta teden dobile po pošti osebno vabilo odbora staršev k večerji, ki bo v soboto, 30. t. m., v novi dvorani pri Sv. Vidu. Vabilu bodo priložene že tudi izkaznice za večerje, in sicer po dve oranžaste barve (za očeta in mater) in po toliko rumene barve, kolikor otrok iz dotične družine hodi v Slovensko šolo. Odškodnino za poslane izkaznice bodo povabljeni poravnali pri vходу v dvorano. K večerji in zabavi, ki bo sledila večerji, so povabljeni seveda ravno tako ljubeznivo tudi vsi drugi clevelandski rojaki. Vsega bo odbor pripravil 700 večerij; če jih bo pa prišlo kaj več, dobo postreženi z domačimi klobasami in vsem, kar spada k njim. Večerja bo po izbiri: ali goveja pečenka ali pa piške z vrsto izbranih prikuh in kavu. Izkaznice za večerjo so na razpolago pri predsedniku odbora staršev G. Vinku Rožmanu, blagajničarki ge. Minki Slakovi in pri tajniku Janezu Severju. Za odrasle je večerja po \$1.50, za otroke pa po \$0.75. Pri zabavnem delu bodo igrali Mladi mornarji. Kdor ne bo večerjal, bo moral imeti izkaznico za ples, ki bo veljala \$1 in jo bo dobili pri vходу v dvorano. Odbor staršev računa na veliko udeležbo.

Kronist

Smrti dan škofa Friderika Baraga

Škof Friderik Baraga

Cleveland, O. — Danes, 19. januarja, je smrti dan velikega škofa Friderika Baraga. Danes ob pol dveh zjutraj je bilo 97 let, kar je umrl v Marquette v Michiganu ta doslej največji slovenski delavec za Boga in človeka v Ameriki in ki je ravno zato prvi dobil svoj spomenik v slovenskem delu clevelandskega Kulturnega vrta.

Nekaj desetletij se Slovenci v domovini in zunaj nje, zlasti še tu v Ameriki, prizadevamo, da bi ta veliki škof dosegel v naši Cerкви čast oltarja. Z zaupanjem se obračajo po njem k Bogu neštevilni slovenski ljudje. Veliko jih je bilo že uslišanih in zato je veliko upanja, da bo Bog kmalu uslišal naše prošnje ter da bo Cerkev razglasila škofa Baraga za blaženega. Bog, prosimo Te, da, da bi se to zgodilo že ob stoti obletnici Baragove smrti, ki se je bomo spominjali čez tri leta!

Ker je torej danes obletnica Baragove smrti, naj sledi tu nekaj poročila, kako je bilo v o-

nem času. Baragov življenje-pisec profesor dr. Franc Jaklič pripoveduje v svoji knjigi takole:

"Smrti boj (Baragov) je bil kratek, a, kakor se zdi, hud. Umrl je ob pol dveh zjutraj. Dočakal je 70 let, 6 mesecev in 20 dni. Njegov življenjepisec Verwyst pravi, da je gotovo umrl v krstni nedolžnosti."

"Ob smrti je bil pri njem samo sluga Gašper. On mu je dal v roke blagoslovljeno svečo; on mu je zatislil oči. — Dan pred smrtjo mu je škof Baraga izročil svojo oporoko. Naročil mu je, naj jo varno shrani. Skrbno naj pazi na vse škofijske listine in na njegovo preminčino in vse v lepem redu izroči nasledniku."

"Truplo so položili na mrtvaški oder v stolnici sv. Petra, pod belimi zavesami, ki so imele na vrhu križ. Ležal je v preprosti krsti iz smrekovega lesa. Obleden je bil v škofovsko obleko. Namesto običajnega vijoličastega mašnega plašča so mu dali bel plavalni plašč za večernice). Stolnica je namreč premogla en sam vijoličast plašč, ki so ga pa kmalu potem potembovali, ker se je bližal predpusti čas. Baraga je imel samo eno škofovsko kapo, dragoceno, zato so mu to dali na glavo, na roko pa dragocen škofovski prstan, dar avstrijske kraljice Elizabete. Tudi škofovsko palico so položili obenj. — S pogrebom so čakali celih 12 dni, da bi sosednji škofje in duhovniki mogli priti. Ker je bil silen mraz, so truplo v krsti lahko tako dolgo pustili v stolnici. Zaradi hudih viharjev in visokih zametov pa noben škof ni mogel priti. Škof Henni iz Milwaukeeja se je odpravil na pot in se je po železnici pripeljal do Green Bay-a; silen vihar je pa ustavil promet in se je moral vrniti. Od 21 duhovnikov v škofiji se jih je polagoma zbralo šest: Jacker, Vrtin, Terhorst, Bourion in še dva druga."

"Dne 31. januarja je bil pogreb. Ker ni bil navzoč noben škof, se niso mogle vršiti žalne slovesnosti, kakor se opravijo za umrlim škofom. Pogrebne obrede je opravil in mu govoril v slovo Jacker. Cerkev je bila kljub mrazu polna ljudi vseh tam bivajočih narodnosti, katoličanov in protestantov, in vsi še noter niso mogli. V Marquetteu je tisti dan v vseh obratih počivalo delo. Krsto s truplom in vsemi škofovskimi znaki so položili v grobnico, ki so jo bili v 12 dneh, ko so čakali na pogreb, napravili pod stolnico."

Tako je zapisal o Baragovi smrti in njegovem pogrebu, kot že rečeno, prof. dr. Fr. Jaklič v 2. izdaji (1951) svojega "Friderika Baraga". Knjigi so napisali uvod rajnik škof dr. Gregorij Rožman. V tem uvodu stoji med drugim: "Če kdo iz naše zemlje, je Friderik Baraga sloveč mož, katerega kreposti niso ugasnile, ampak vse bolj svetijo v mrak sodobne sebičnosti in brezobzirnosti. V svoji neuklonljivi ljubezni do Boga in do bližnjega in v apostolski gorečnosti se je popolnoma žrtvoval delu za zveličanje poganjskih Indijancev. Njegovo ime bo slovelo, dokler bo kaj zgodovinskega znanja med ljudmi, pri Bogu pa mu bo slava večna." Uvod pa zaključujejo te-le škofove besede: "Krepkost življenje in apostolsko delovanje Baragovo moramo poznati, da bomo sposobni pokazati ga tudi drugim narodom in pripravljeni prositi Boga, naj ga povelja in po svoji sveti Cerкви umesti med svetnike."

J.S.

Spomini so ostali

Cleveland, O. — Ko sem bral dopis rojaka Franca Zeleta o njegovih doživljajih v prvi svetovni vojni, sem se tudi jaz spomnila tistih časov, tistih krajev, posebno Kobarida. Tista leta so bila za nas res usodna. Jaz sem bila takrat še otrok, pa so mi spomini ostali.

Maja 1915 so prišli k nam Italijani, zapustili smo morali svoje domove. Hodili smo ves dan, brez vsake hrane, ko smo prišli v vas Sedlo. Tam so nam dali večerjo. Naslednji dan so nas gnali v vas Stanovišče. Tam so nas nastanili v neki hiši, ki je bila bolj podobna hlevu. Ležala sem na slami poleg mojega očeta in matere. Pet otrok nas je bilo, najstarejši je imel 14 let. V sobi poleg je stanoval kapetan, nad njim kakih deset vojakov, v eni sobi pa je bila gospodinja s svojo hčerko. Po nekaj mesecih smo dobili drugo stanovanje v neki hiši brez gospodarja, katerega so odvedli v Avstrijo. V tej hiši je stanovala še neka druga družina. Naša mama je namreč pričakovala otroka. Res smo dobili dvojčke, brata in sestrico. Tu smo živeli do septembra 1918, a ne vsi, nekateri so morali v Italijo. Moja stara mama je umrla v Italiji. Ko so šli skozi Kobarid, mimo hiše moje sestrične, se niti ustavili nismo smeli, morali smo takoj dalje. Živeli smo res v pravi bedi. Ko smo prišli domov, smo našli vse prazno, izropano. Italijanov še ni bilo, Avstrija se je na žalost umačila in od nikoder ni bilo nobene hrane.

Zato smo šli nazaj preko tistih hribov, ne vem jim imena, in oče so rekli, da so tisto noč nameravali vreči pline. Otroci smo spali v kleti, oče in mama pa sta bila vso noč na nogah. Drugi dan je oče ponesel mimoidečim avstrijskim vojakom vodo in je klical: Živela Avstrija! Zato so ga zaprli skupaj z nekim mladim fantom. Mama dotičnega fanta je silno jokala, češ da njen sin ni nič zagrešil, pa ni nič pomagalo. Čez tri dni so jih izpustili. Avstrijska vojska je šla dalje po gorski poti do Pontebe in dalje v Udine, kjer so reveži našli žalostno smrt.

Leta 1918, ko se je avstrijska vojska vračala iz Italije, smo bili v Kobaridu pri teti. Mi mladi smo začudeno gledali, kaj je to. Tu je bil žalostni konec. Vi, g. Zele ste šli peš do Sv. Lucije, jaz pa s teto od Dolores Ivančič iz Milwaukee preko mosta, ki je bil delno porušen. Po zidu sva lezli preko in hvala Bogu srečno prišli do Sv. Lucije in v Ravno Drežnico. Skoz sva hodili peš. Mojega očeta in brata je vzel nek vojak na tovorni avto, nama pa je rekel, da sva mladi in da lahko hodiva. Od doma smo hodili peš v Trbiž po hrano, včasih smo kaj našli, največkrat pa nič.

Na tiste težke čase sem se spomnila, ko sem brala spomine Franca Zeleta. Vsaka vojska je huda in Bog nas obvaruj pred novimi. Da bi bilo leto 1965 mirno in srečno, iskreno želi in lepo pozdravlja vse čitatelje Ameriške Domovine in njene uslužbenke, naročnica

Ema Gallien

Koncert v Chicagu

Chicago, Ill. — V zapiskih slovenske fare sv. Stefana v Chicagu najdemo, da je bil za župnikovanja Rev. Alojzija Krašova položen blagoslovljen vogelni kamen sedanje cerkve, in sicer 18. decembra 1904. Amerikanski Slovenec je tedaj takole poročal: "V nedeljo 13. t. m. smo imeli chikaški Slovenci svoj veliki dan. Ogelni kamen nove slovenske cerkve sv. Stefana ob Lincoln St. in 22 Pl. je bil slovesno položen in blagoslovljen po mil. g. škofu (pomožnemu) Rt. Rev. Muldoonu ob asistenci č.č. gg. Rev. Fr. Šušteršiča iz Julieta in Rev. J. Kranjca iz So. Chicago. Po obredu polaganja kamna so se slovenska društva, broječa nad 500 članov, razvrstila v parado, s kadeti sv. Pavla in godbo na čelu in spremila milostnega škofa in č. pomožnega duhovščino v benediktinsko cerkev sv. Pavla. Tu je imel Rev. John Plevnik iz Waukegana, prvi župnik slovenske cerkve sv.

Stefana v Chicagu, slavnostno pridigo. Nato je mil. g. škof Muldoon imel angleško pridigo in podelil sv. blagoslov."

Odkar je bila cerkev dograjena, je cerkveni zbor — včasih v večjem, včasih v manjšem številu — stalno prepeval v cerkvi, Bogu v čast in vzpodbudo vernikom. Ne samo, da ni bilo nobene cerkvene slovesnosti brez zbora, tudi narodno zavest je s svojimi nastopi dvigal, ohranjal rojakom slovensko pesem tako v cerkvi, kot v dvorani. Zato je prav, da zbor posebej proslavi to obletnico (ostala društva jo bodo zadnjo soboto mesece februarja). S posebno pesmijo se bo zbor spomnil vseh pokojnih pevcev in organistov te fare. Več let so Prekmurški Slovenci imeli svoj zbor. Zato ima zbor pripravljeno posebno pesem. Na programu bodo sledile narodne in umetne pesmi. Za to priliko, za to slavnost, je pa zbor pripravil skladbo večjega obsega, namreč "Te Deum" od skladatelja Ignacija Hladnika, čigar stoletnico rojstva letos obhajamo. Poleg zbora bosta nastopila solista Marija Kranjc-Fischer in Marjan Erman. Kakor pa cerkev ni samo za odrasle, bo tudi na tem programu nastopil zbor deklic in dečkov naše osnovne šole. Po vsem tem upamo, da bo koncert res velikega obsega in bodo tako zbori dostojno proslavili to važno obletnico.

Koncert se bo vršil v soboto 23. januarja 1965 ob 7.30 zvečer v veliki farni dvorani (Gym), 1837 W. 22 Place.

Iskreno vabljeni!

P. Vendelin, OFM

Upokojevcem

Cleveland, O. — "Najlepša je mladost," smo v mladih letih kaj radi prepevali, a z leti je prišlo spoznanje, da ni bilo tako vse generacij, ki je prelivala kri za "vero, dom in cesarja" na severu, jugu, vzhodu in zahodu "naše domovine Avstrije". Še manj lepa je bila usoda onih, ki so se znašli po razsulu Avstrije v objemu naroda, ki se je ponasla z dvatisočletno kulturo, a je bila njihovo le barbarsko početje nad našim narodom.

V razgovorih se upokojeenci pogosto spominjamo časov "dveh kokoši v loncu in dveh avtov v garaži". Ni dobro, da se človek vedno spominja na tako življenje in vzrok, da to omenjamo, je iskati v tem, da je precejšnje število naših upokojeencev po življenjskih težkočah tako strh, da iščejo izhoda v osamljenosti.

Dejstvo je, da potrnost je največji sovražnik našega zdravja, kot je tudi dejstvo, da so klubi upokojeencev za enkrat najbolj prikladni za razvedrilo med sebi enakimi, zato sami sebi dogajete, da se pridružite klubu upokojeencev v svoji bližini. Ne smemo pozabiti, da nas je skoro dvajset milijonov in da združeni lahko veliko prispevamo za dobrobit človeške družbe.

Slovenski domovi, časopise in izletniški prostori SNPJ so nam skoro brezplačno na razpolago, kjer se ukopojenci in njih prijatelji pogosto in izvrstno zabavajo. Da se prepričate o živahnosti upokojeencev, posetite njihove prireditve in gotov sem, da postanete član enega izmed petih klubov, ki poslujejo v Clevelandu.

Taka priložnost se vam nudi, da posetite upokojeence na Holmes Ave., ki prireajo večerjo in ples v nedeljo, 24. januarja tega leta, ob štirih v SD na Holmes Ave.

Joseph Maleckar

Globoka deber

KANAB, Colo. — Stene Grand canyon so pri znanem Marmornatem vrtincu visoke 2,000 čevljev. — Canyon, globoko v sv. Pavla. Tu je imel Rev. John Plevnik iz Waukegana, prvi župnik slovenske cerkve sv.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Fantje in moške, zmernost je najcenejša

Tako je polagal na srce zbranim članom Društva N.I.J. zdravnik dr. F. Porovne v nedeljo, 10. januarja letos, na njihovem rednem sestanku. Bilo je zbranih kakih 50 moških fantov. Zabeležena je bila zelo lepa udeležba. Zdravnik - predavatelj je govoril o boleznih srca in ožilja, o vlogi krvnega obtoka, o delovanju srca in o možnosti, kako preprečiti, da vse to pri človeku ostane čim dalje zdravo. Med razlago, kako krvno-obtočni sistem v človeku deluje, je predavatelj vpletel obilico praktičnih nasvetov, ki bodo koristili vsakemu, ki jih je slišal. Ceneje je obvarovati si zdravje, kot zdraviti bolezen in iskati zdravila. Kar se tiče bolezni srca in krvnega obtoka, je predavatelj še posebno priporočal zmernost, zmernost pri zasledovanju svetnih ciljev, zmernost pri delu, v pijaci, v jedi in kajenju, kakor tudi zmernost v skrbeh. Predavanje je bilo dolgo, a so mu zaradi koristne vsebine vsi sledili z veliko pozornostjo do zadnje besede.

Članom je bilo na tem sestanku tudi sporočeno, da se član Društva N.I.J. g. Leopold Špringer nahaja težko bolan v bolnici sv. Mihaela, naj molijo zanj in naj ga obiščejo.

Iz Argentine so prišli

Pred Božičem sta prispela iz Argentine v Kanado brata Andrej in France Krošelj. France je pripeljal s seboj tudi svojo ženo in hčerko. Sin z lastno družino mu bo še sledil. Naselili so se med rojaki v Torontu. Vsem Krošljevim kličemo: Dobrodošli! Želimo jim srečno bivanje med nami.

Midlandski župnik —

hišni prelat Nj. Svetosti
Marsikateri Slovenec iz Toronta pozna dobrega in blagega gospoda R. Egan-a, ki župniku je v Midlandu, Ont., pri fari sv. Margarete. Kljub visokim letom je še vedno delaven in poln skrbi za duhovni blagor svojih ovčic. Pred kratkim je dobri župnik prejel od papeža Pav-

Grupna potovanja 1965

v Slovenijo z avionom in ladjo od \$329.25 v obe smeri. Isto tudi za obisk Vaših sorodnikov. RES STROKOVNA potniška pisarna, zastopniki vseh važnih avionskih in ladijskih družb z najpopolnejšimi uslugami od fotografije za potni list do vseh vrst kart, najetja avtov, hoteli itd. — Za dobra mesta 1965 rezervirajte čimprej brezobvezno!

IMIGRANTSKE CENE za avion Ljubljana—Toronto, Can. \$267.60. Za Vaso napravimo prošnjo za vse lize, nabavimo karto, predvsem pa TOČNO obvestimo o prihodu. Za obisk sorodnikov sedaj skrajšan potek.

Na pisma izven Toronta odgovarjamo isti dan!
DINARSKI BANKOVCI, TRAVELERS CHECKS, KOVČKI, VIŽUMI, JAVNI NOTAR. • SLOVENSKE KNJIGE IN PLOŠČE.

WORLD TRAVEL SERVICE LTD.

258 College St.
Toronto 2b WA 3-4863

SLOVENC V BURLINGTONU

in v drugih krajih južnega Ontarija

- Strokovno popravljamo vsakovrstna motorna vozila.
- Prodajamo razne nadomestne dele, bencin, letne in zimске gume najboljših kakovosti.
- Pri nas lahko najugodnejše kupite nov avto neprekinljivo svetovno znane nemške znamke B.M.W.
- Oglasite se pri nas v vsaki potrebi. Prepričali se boste, da vam bomo hitro postregli in to po solidnih cenah in v domačem jeziku.
- Se priporoča

FRANK KRANJC

892 Brant Street, Burlington, Ont.

Tel.: NE 7-2752

la VI. imenovanje za hišnega prelata. Tudi Slovenci se veselimo tega zasluženega odlikovanja in g. monsignorju iskreno čestitamo. Ker on ne bere "Ameriške Domovine", mu bodo te čestitke sporočili Slovenci v Midlandu. Bog vas ohrani, g. monsignor!

Slovaški škof posvečen v Torontu

Katoliški Slovaki vzhodnega obreda so dobili svojega škofa. Kot prvega Slovaka je Sv. stolica na to mesto imenovala lani v oktobru preč. Mihaela Rusnaka, župnika slovaške fare sv. Marije v Torontu. Posvetitev novega škofa je bila v stolnici sv. Mihaela v Torontu 2. januarja letos. Škof-posvečevalec je bil prevzvišeni škof Borecky, sopsvečevalca pa sta bila škof Elko iz Pittsburgha in škof J. Segedi iz Križevcev v Jugoslaviji. Posvetitvi je sledil banket v Royal York hotelu. Gostovudeležencev je bilo čez 1000.

Škof Mihael Rusnak je v zgodovini prvi slovaški škof vzhodnega obreda. Na svetu je okoli pol milijona Slovakov tega obreda. Kakih 200,000 jih živi v svobodnem svetu, večinoma v Kanadi, ZDA in Argentini. V Torontu jih je blizu 6000.

Posvetitvi in banketu je prisostvovalo kakih 15 škofov s kardinalom J. McGuiganom na čelu, zastopniki zvezne vlade in parlamenta, številna duhovščina in predstavniki slovaškega življa v Kanadi in ZDA. Komunizem je na Slovaškem popolnoma uničil katoličane vzhodnega obreda, zato je razumljivo veselje in upanje Slovakov ob tem dogodku.

Slovenci kot najbližji bratje Slovaškom ob tem veseljem do godku čestitamo in se z njimi veselimo. Novi škof bo simbol veselja in upanja tudi po komunizmu zaslužnji Slovaški, kakor je izjavil sam torontski nadškof, kardinal J. McGuigan.

Zbornik 1965 na poti

Dobili smo sporočilo, da je Zbornik 1965 že na poti proti Kanadi. To bo že 17. Zbornik-Koledar, ki jih vsako leto izdaja "Svobodna Slovenija" v Argentini. Kakor je že dobro znano, so to knjige velikega formata. Letošnji bo obsegal najmanj 400 strani. Knjiga takega obsega bi na kanadskem trgu gotovo stala \$5 in več. Letošnji Zbornik, o katerem pravijo, da ima 100 strani več, kot je bilo predvideno, pa bo stal samo \$4.75 v Kanadi. Za naročila po pošti je treba poštnino računati posebej.

Slovenci v Winnipegu bodo lahko dobili letošnji Zbornik pri svojem župniku preč. g. J. Mejaču. Slovenci v Montrealu pa naj se obrnejo na svojega dušnega pastirja preč. g. Časla. V Torontu in iz vseh drugih slovenskih naselbin se po obrnite na Slovensko Pisarno, 618 Manning Ave., Toronto 4, Ont.

Gospodarsko stanje

župnije Marije Pomagaj
Iz finančnega poročila župnije Marije Pomagaj je razvidno, da prva slovenska župnija gospodarsko trdno stoji. V letu 1964 je imela nekaj čez \$44,000

Predstavniki narodnostnih skupin v rezidenci pri torontskem nadškofu-kardinalu z noveletnimi voščili. Duhovščina v prvi vrsti od leve na desno: Msgr. J. O'Mara, nadškof-kardinal James C. McGuigan, škof F.V. Allen, škof F.A. Marrocco in msgr. E.M. Brennan. Laiki od leve: Čeh J. Brovsek, Latvijec J. Cakul, Slovaki J. Babony, Slovenec P. Markeš, Madžar L. Dlugosz, Hrvat A. Kalamut, Litvanec E. Cuplinkas, Hrvat N. Rukavina, Belorus A. Markievicz in Poljak T. Barankiewicz.

dohodkov. Župnija je imela tri glavne vire dohodkov: redne nedeljske in večerne nabirke v cerkvi, prireditve v dvorani in oddajanje dvorane.

Izdatkov pa je imela župnija nekaj malega več kot \$46,000. Ti so bili v glavnem za vzdrževanje duhovnikov, cerkve in treh župnijskih hiš. Večjih popravil ni predelaval lansko leto ni bilo. Med gornje stroške je všteto skoraj \$14,000 za odplačevanje dolgov in \$735.38 za plačilo obresti. Znak dobrega gospodarskega stanja je tudi zelo majhen dolg, ki je še na vseh starih župnijskih poslopih. Njegova vsota je samo \$4,085.

"VERA IN ŽIVLJENJE"

"Vera in življenje" je naslov nekakemu izobraževalnemu tečaju, ki bo v zimskih mesecih sredi Toronta. Prirejajo ga očetje Paulisti, ki vodijo "Katoliški Informacijski center" na 830 Bathurst St. Za leto 1965 so pripravili 10 predavanj, ki bodo ob nedeljah zvečer ob 8. uri. Prvo predavanje bo 31. januarja, zadnje pa 4. aprila, torej vsak teden eno. Naslovi predavanj in predavatelji so sledeči:

1. Poročilo o tretjem zasedanju II. Vatikanskega koncila — Father Gregorij Baum, O.S.A., 31. januarja.
2. Razočaranje nad svobodnim tiskom — Mr. Edward Wakin, 7. februarja.
3. Nove razsežnosti v moralni teologiji — Father Stanley Kutz, C.S.B., 14. februarja.
4. Sveto Pismo danes — Father Eugene Maly, 21. februarja.
5. Komunikacije, vera in laik — Mr. Richard J. Walsh, 26. februarja.
6. Judovstvo: duhovna dediščina — Rabin Walter S. Wurzbacher, 7. marca.
7. Božja beseda in obnova — Father Edward Hennessy, 14. marca.
8. Dušeslovje in vera — sestra Marija Andrew, 21. marca.
9. V svetu, ki se spreminja, stopa na dan laik — Mr. Edward J. Kirchner, 28. marca.
10. Izrazi liturgije v 20. stoletju — Mr. Wilfred B. Lamb, 4. aprila.

Predavanja se lahko udeležijo vsakdo, kdor se zanima za moderne probleme vere in življenja. Vstopnina k vsakemu predavanju je \$2.00. Kdor pa se hoče vnaprej prijaviti in plačati vstopnino, naj pošlje na Catholic Information Centre, 830 Bathurst St., Toronto 4, Ont., \$6.00 in bo nato dobil vstopnico, ki bo veljavna za vsa predavanja. Ko se bodo predavanja začela, bomo o njih še poročali.

D.N.I.J. v Torontu

Toronto, Ont. — D.N.I.J. pri Mariji Pomagaj v Torontu je imelo 12. decembra redni mesečni sestanek, na katerem je predaval profesor č.g. Ambrožič. Predavanje o Cerkevem koncilu je razdelil na dva dela: "Odnos med papežem in škofi" ter "Odnos med nami in nekatoličani". Tako zanimivega sestanka se ni moglo udeležiti polno število članov, ker so bili prav tisti čas na duhovnih vajah.

Dne 10. januarja se je na sestanku zbralo 56 moških fantov, člani in kandidati D.N.I.J. Predavanje je imel g. dr. Franc Porovne o "Srčnih boleznih — ter drugi vplivi na naše zdravje". Sledila so vprašanja in kratka debata.

Naše društvo je poklonilo župnijski slovenski šoli \$100.

Dne 17. januarja je bil občni zbor centralnega nadškofijskega odbora, pri katerem je tudi naša slovenska župnija imela glasovanje.

Peter Čekuta, tajnik

Vedno manj konvertitov

Število spreobrnjenecv v katoliško vero zadnja leta stalno pada. Samo par števil v dokaz. Leta 1963 je bilo v Kanadi in ZDA 124,000 spreobrnjenecv. L. 1962 jih je bilo 125,600, a leta 1953 se jih je spreobrnilo 137,000. Če te številke nekoliko obrnemo, lahko rečemo, da je bilo leta 1953 treba 31 milijonov v 600,000 katoličanov, da so spreobrnilo 137,000 duš. Leta 1963 pa je 45 milijonov katoličanov pripeljalo k pravi veri 124,000 ljudi, kar se pravi, da je 360 katoličanov spreobrnilo enega samega nekatoličana. Vsekakor to ni znak posebne apostolske vneme ljudi, ki se prištevajo k pravi veri.

Mi smo prišli v te svobodne dežele z nekim poslanstvom: da bomo še naprej delali proti komunizmu. Na mestu bi bilo vprašanje: Ali smo že koga v svojem okolju prepričali — ki veruje v komunizem — da je komunizem nekaj slabega; pričali, če ne z besedo, pa vsaj s svojim krščanskim ravnanjem do bližnjega? Res, temu vprašanju pripada velik vprašaj. Pa pišemo članke, poročila in "poročila", poslanice in vabila ter pozive in vzdihujemo, kako smo zaposleni, a glavne naloge se niti ne dotaknemo. Vsekakor ne bo lahak odgovor na vprašanje, kako smo izpolnili naloge, ki nam je bila naložena, ko nam je bilo podeljeno življenje.

Umetno gnojilo

Dognali so, da je mogoče vbrizgati amonjak v zemljo in s tem povečati količine dušika v njej.

Poročilo iz Winnipega za leto 1964

WINNIPEG, Man. — Letno poročilo — v zadnjem dopisu objubljen — je za marsikoga polno zanimivosti, za župnika pa navadno precej težavno opravilo. Ni lahko biti župnik "personalne fare," kakršne so naše slovenskih naseljencev v Kanadi. Od škofije pride ne le dovoljenje, marveč tudi naročilo, da župnijsko življenje kar moči le po urediš. Vsako leto je treba poslati natančno in podrobno poročilo o vsem, kar se je dogajalo. Pa včasih niti ne veš, koliko faranov imaš in katere res lahko smatraš za svoje. Nihče ni namreč siljen, da se vpiše v narodno župnijo. Od njegove dobre volje, od njegovega razpoloženja vse zavisí. Če pride z župnikom navzkriž, izgine ali se pa kam drugam vpiše in križ. Zato je nujno, da ima župnik v takih razmerah izredno mero takta, razumevanja, dobrote, pa tudi pripravljenosti, da stalno pozablja in odpušča nevednosti, ki mu jih vede ali nevede povzročajo farani. Blagor župniku, ki ima dobre živce, zadostno mero potrpežljivosti in vesel značaj!

Zdi se mi, da je najprej uesten odgovor na vprašanje, koliko nas je v Winnipegu. Ko sem prišel, sem slišal, da je morda 800 in še več naših ljudi v mestu. G. Janez Kopač, C.M., ki je zadnja leta imel misijone v Winnipegu, mi je ob odhodu iz Toronta izročil kar lep in obsežen seznam rojakov z navedenimi naslovi. Ko sem pa začel obiskovati in iskati te ljudi, sem spoznal, da nekaterih sploh ni in da so bili njih naslovi, včasih tudi imena, izmišljeni. Druge sem spet moral ugotoviti, da so to bolj Italijani, Hrvatje, Poljaki, Ukrajinci, kakor pa naše družine. Mnogi so bili tudi že vpisani v druge narodnostne cerkve. Po dveh letih prizadevanju, da bi odkril in pritegnil v našo skupnost, če ne že vseh, vsaj čim več rojakov, se mi zdi pravično, če zapišem, da nas je z otroci vred nekaj nad 500. Pet čisto slovenskih družin še vedno stoji ob strani. Dve redno hodita v češko, dve včasih v slovaško cerkev, ena pa najbrže nikamor. Poleg teh so še 4 družine iz Flegmurja, ki pripadajo luteranski cerkvi. V zadnjih dveh letih se je odselilo v B.C. ali pa v Ontario 11 družin, priselilo pa ne več kakor 2. Verjetno smo šele na začetku odseljevanja v boljše kraje. Človeku je hudo za odhajajočim dobrim faranom, a nimam pravice, da bi ga zadrževal v iskanju boljših življenjskih pogojev. Prepričan sem, da bo župnija ostala vsaj nekaj let še

Newtorontske novice

Za župnijo Brezmadežne karkor za vse ostale slovenske župnije v Kanadi je gotovo v tem letu najvažnejša izmed vseh župnijskih nalog uvedba slovenskega bogoslužja v daritev svete maše in v ostala cerkvena bogoslužna opravila. S prvo nedeljo v marcu bodo namreč mašniki po vseh narodnih župnijah začeli maševati v svojih narodnih jezikih. Mi pričakujemo točnih navodil od liturgične komisije

čisto slovenska, pozneje pa bodo lahko vključeni vanjo še drugi. Številčno nismo mi najšibkejši. Litvanci, Čehi, Slovaki so gotovo za nami, Hrvatov pa verjetno tudi ni več, čeprav govorijo o tisoč in več...

V letu 1964 smo imeli 19 krstov — letos jih bo gotovo precej več, saj jih je že 6 prišlo na ta ubogi svet, — 19 prvoobhajancev in 26 birmancev, porok 8, pogreba pa nobenega. S svojim delovanjem apostolata je začela Marijina legija, ustanovljeno je tudi društvo žena in deklet, iz katerega naj se v letošnjem letu rodi pravno ustanovljena Katoliška ženska Liga. Za Veliko noč smo imeli misijsko pobožnost, ki jo je vodil g. Franc Sodja C.M. iz Toronta.

Marsikoga bo zanimalo, kako kaj gospodarimo. Najprej smo poravnali še nekatere višee račune iz prejšnjega leta, ko smo predelavali cerkev in opremljali dvorano. Škofija nam ni dala več kredita, zato smo si pomagali, da računov nismo plačali. Le na ta način smo se rešili flikarji, ki bi jih sicer morali sprejeti. Hvala Bogu, da smo tako storili. Celo leto smo prebili brez najmanjših popravil, ker je bilo pač vse prav narejeno. Potem smo se lotili plačevanja dolga in ga v teku leta zmanjšali za eno četrtino. Poleti je zraven cerkve zrasla še garaža, prav pred božičem smo pa na pročelje cerkve vdelali lepo novo okno, na cementna tla v dvorani pa položili plošče. V nedeljo sem s prižnice podal faranom natančen obračun o vsem. Imel sem vtis, da so s poročilom zadovoljni. Koliko dolgo nam pa še ostane, pa tuhtajte sami ob dejstvu, da smo tekom leta plačali \$1,030 obresti.

Od pretekle nedelje lahko vsi farani vedo, kakšna je župnikova plača. Nekateri vedo, da imajo protestantski pastirji okrog \$4,000 na leto in so nekaj takega sumili tudi o meni. Kar zabavno se mi je zdelo zadnjič, ko sem bil z drugimi povabljen k družini, ki se je poslavljala od Winnipega in odhajala v Kitchener. Med pogovorom je nekdo našel tudi vprašanje moje plače. Odkrito sem povedal: \$120.00 na mesec. V to vsoto je vključeno vse: od hrane in pranja pa do vzdrževanja mojega avta. Eden se je malo zamislil, potem pa vprašal: "Gospod, koliko let ste pa študirali?" — 21, če vštejem tudi ljudsko šolo — sem mirno odgovoril. Tedaj je pa on zamahnil z roko in skoraj nejevoljno rekel: "Good-bye, za tako plačo pa jaz že ne bi delal..." Naj ljudje vedo, da duhovnik ne zahteva ne vem kaj za sebe in da navadno ne potrebuje veliko. Če že mora o denarju in takih stvareh govoriti, dela to za blagor skupnosti, katero vodi in želi imeti na primerni višini. Pri tem pa tudi materialne strani ne sme zanemariti in podcenjevati.

Pogosto se povdarja, da je "denar sveta vladar." V gotovem pogledu to gotovo velja. V življenju župnije pa nikakor ne. Tu mora biti povdarek vedno na edinstvi, vzajemnosti in požrtvovalnem delu za druge. Med vsem pa kraljuje ljubezen, ki družijo, plemeniti in osrečuje. Daj Bog, da bi bilo med nami stalno tako!

Jože Mejač, C.M.
95 Macdonald Ave.
Winnipeg 2, Canada

ljublanske nadškofije, kateri predseduje generalni vikar dr. Stanko Lenič. Razen prefacije in kanona pred in po povzdigovanju bo pri maši vse slovensko. Zelo modra je odredba kanadskih škofov, naj narodne župnije v Kanadi prevzamejo celotno cerkveno bogoslužje iz škofijskih odločb svoje rodne domovine. Vsi Slovenci v Kanadi čutimo, pa čeprav je večina prišla v Kanado šele po letu 1950, da naša slovenščina peša in da vedno bolj izgubljam pristnega slovenskega duha. Slovenski jezik v Sloveniji se razvija, in ker komunistični režim v Sloveniji ne pusti duhovnikom nobenega udejstvovanja izven redno cerkvenega področja, so duhovniki v domovini osredotočili vse svoje delo na cerkveno bogoslužje in na dušnopastirsko delo od duše do duše. Prav zato lahko upravičeno pričakujemo, da bodo slovenski škofje liturgično obnovo v Sloveniji izvedli na globoko in da bodo vse cerkveno bogoslužje privedli v najlepši sodobni slovenski jezik. Zato bodo imele slovenske župnije v Kanadi odslej še veliko važnejše slovensko poslanstvo med Slovenci kot so ga imele doslej. Ker bodo celotno cerkveno bogoslužje sprejemale neposredno iz Slovenije, bo slovenski jezik v slovenskih župnijah širom Kanade ostal lep in svež, tak kot ga govorijo v Sloveniji danes.

Za slovenske dušne pastirje na slovenskih župnijah in za misijonarje bo pa sedaj seveda delo podvojeno. Koliko truda in dela bo treba s slovensko mladino, preden se bo navadila slovenskih mašnih molitev in ostalega slovenskega bogoslužja. Prav tako bo težava za odraslimi Slovenci, ki doslej niso bili vajeni pri maši sodelovati z duhovnikom, ampak so zase molili, brali iz molitvenika ali peli. Še večje težave bodo pa imeli slovenski misijonarji po misijonih, ako bodo hoteli na misijonu izvesti slovensko mašo. Kajti po teh naselbinah so Slovenci v angleških in francoskih župnijah in imajo slovenski misijon le po dvakrat na leto.

Treba bo Slovence že pred misijonom oskrbeti s potrebnimi slovenskimi mašnimi molitvami in navodili za slovensko mašo. Zato bodo odslej slovenske narodne župnije in slovenski misijoni prava šola ne le za lepo cerkveno bogoslužje, ampak tudi za lepo slovenščino. Pa tudi slovenski dušni pastirji in slovenski misijonarji se bodo morali neprestano učiti in si obnavljati slovenski jezik. Kajti vse novosti iz cerkvenega bogoslužja bodo morali sprejemati iz Slovenije. Slovenska liturgična obnova pa še nikakor ne bo končana letos pred prvim marcem. Delo za liturgično obnovo bo liturgična komisija ljubljanske nadškofije nadaljevala in bo trajala več let. Dobili bomo novo besedilo za pogrebe, poroke in ostale zakramente ter zakramentale. Pa tudi slovensko bogoslužje pri maši se bo izpopolnjevalo z novimi napevi, novimi mašnimi pesmimi in z novim načinom sodelovanja pri daritvi svete maše. Tako bo slovenski jezik pri bogoslužju slovenskih župnij v Kanadi v stalnem razvoju; in vse cerkveno bogoslužje v slovenskih cerkvah bo prav tako, kakor je po cerkvah v Sloveniji.

Pred nekaj dnevi sem bral v Ameriški domovini, da se je v decembru preteklega leta srečal z Abrahamom preč. g. P. Fortunat Zorman, O.F.M., urednik Ave Marije. Nepodpisani Slovenec iz Chicaga je lepo prikazal duhovniški lik P. Fortunata. Tudi slovenski misijonarji sv. Vincencija Pavelskega v Kanadi (Dalje na 4. strani)

Josip Jurčič:

DESETI BRAT

ROMAN

STIRIINDVAJSETO
POGLAVJE.

Gospod Benjamin s Slemenice je imel dokaj let. Tudi je bral nekatero pismo in marsikateri testament. Vendar si je mož v tej uri priznaval, da enakega pisma in testamenta ni še imel v rokah. Čuden človek, čuden oče, pisec tega pisma! Kakor ga ni mogel umeti v življenju, tako se mu je zdaj iz pisma videl nerazumljiv. Ali je mogoče, da ima tak človek kaj ljubezni do svoje krvi, svojega sina, ki mu z mrzlo, kratko besedo pripoveduje, da je njegova mati zavržena; ki mu razlaga vse sveste grehe; ki ga na smrtni postelji pušča in se gre daleč na tuje obešati ali streljati! In vendar, če je graščak to reč ogledoval od druge strani, si je moral pritegniti, da je imel ta čudni človek še precej veliko ljubezni. Zaradi majhnega vzroka — vsaj Slemeničanu se je majhen zdel — je pustil življenje, da ne bi nadlegoval sina; šel je daleč, da ne bi nadlegoval sina. — Pa vse to bi bil lahko storil, da ne bi bil sinu odtegnil zagrinjala od skrivnosti, ki mu je morala vse življenje kaliti pravo veselje, kadar se je bo domislil. Zopet pa je morda bolje za človeka, če si zna to in ono razložiti, kakor če ostane neveden in v temi o takih rečeh, katere bi rad vedel, naj so potem dobre ali slabe.

Tako je premišljal graščak, prebravši pismo. Kar je bral o umrlem desetem bratu, kar je videl v testamentu o Kvasu, vse se mu je zdelo čudno; ni skoraj vedel, ali bere prav ali ne. Dolgo je vrtel pisanje v rokah, še enkrat in še enkrat bral in skoraj ni vedel, kaj bi rekel Marijanu, kako bi ga tolažil. "Kaj čem storiti zdaj?" pravi Marijan.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MEAT PLANT
WORKERS

Immediate Openings!!!

STEADY WORK

Age 22 to 45

Must speak English

Apply now — MR. PONCZAK

FRIGID MEATS, INC.

3755 S. Racine Ave., Chicago, Ill. (13)

SKILLED MEN NEEDED

For most machines including JIG BORER & JIG GRINDER. Steady jobs. Company benefits. Top rates.

G. H. Moffat Co.

Mechanical

Laboratory Services

28600 Grand River Ave.

Farmington, Michigan (Detroit) (13)

BODY MAN

Experienced necessary.

Apply: PRINCETON AUTO SALES

348 W. Garfield Blvd.

Phone 536-9237 (14)

REAL ESTATE FOR SALE

SCHAUMBURG, ILL. — 6 ROOM

RANCH

3 Bedrooms, Storm windows, all appliances, crptg., 1½ car garage. Close to schools, churches and shopping. By owner \$22,500. LA 9-2789. (14)

ma in — "

"Doma nimam," pristavi Marijan.

"Imate denar in domov je potlej veliko; pa o tem bova že še govorila. Tukaj pri nas imate nekaj družine, kolikor toliko, in v zdanjem stanju je morda bolje za vas, da niste sami."

Marijan je ostal na Slemenicah.

Več dni se je graščak skrbno ogibal napeljati pogovor na te reči. Videl je, da se ni motil, ko je mislil, da mladeniču žalostna vest ne bo segla toliko do srca, da bi škodilo njegovemu še slabemu zdravju. Po svoji dobri naturi je v družini kmalu pozabil, kar bi ne bil tako prebil marsikateri drugi v enakem stanju.

Zdravje se mu je kmalu utrdilo in z njim vrnil precejšnji del prejšnje veselosti. Z Manico je govoril Marijan ta čas precej mnogo. Tudi tega je bil graščak natihiem vesel, zakaj povedali smo že prej, da je imel mož zraven vseh svojih dobrih lastnosti tudi precej samopridnosti in bil precej praktičen, da ne bi vedel, koliko veljave ima denar na svetu. Všechna pa mu je bila misel, da bi mu bogati Marijan utegnil vendarle postati zet. Vendar se je tudi Kvasa domisljal in priznavati si je moral, da je zdaj majhno drugače sodil dediča posestva na Polesku, ko prej svojega učitelja.

Toda ko bi bil skrbni oče vedel, kakovi so pogovori med Marijanom in Manico, bi bil popustil prvi del svojega številjenja. Marijan se je ravnal po ukazu, ki mu ga je bil dal oče v poslednjem pismu: ne hodi nikomur na poti. Ker mu je Manica naravnost in za vselej odrekla, se je vdal in govoril z njo o Kvasu. Mladeniču, ki je bil brez vsake globlje in stanovitne strasti, zlasti po zadnjih izkušnjah to ni bilo težko. Da, celo neko veselje je naposled imel, ko mu je deklica obljubila prijateljstvo in je to njeno dobroto povrnil, da je prejemal Kvasova pisma na svoje ime in jih oddajal Manici.

Kakih pet tednov je tako minilo. Marijan je skoraj po-

zabil, da ni domač.

Benjamin ga neko popoldne povabi, naj gre z njim k nekemu sosednjemu graščaku, kakor dve uri od Slemenic. Dasi ravno ne posebno rad, se je Marijan vendar vdal, ker ni imel nobenega izgovora. Sedla sta na voz in se odpeljala.

"Danes se morava zmeniti do dobrega," pravi graščak pot. — "Onidan nisem hotel z vami govoriti o rečeh, ki vam bode gotovo le neprijetne spomine, zlasti zato ne, ker ste bili še slabega zdravja. Zdaj ste se okrepčali in mislim, da ste se že tudi privadili in vдали v to, kar je in drugače ne more biti. Jaz mislim, da se vam bo treba ozreti za kako domačijo. Polesek morate tako prepustiti Kvasu. Dobro pa je in najbolj varno, da svoje imetje kam naložite, to je, da kaj kupite. Bog varuj, da bi mislili, kakor bi se vas jaz ali kdo drugi naveličal v naši hiši, temveč radi vas imamo vsi ko sina, in pri nas ste lahko, kadar in dokler hočete. To pa sami izprevidite, če kaj pomislite, da je prav, kar vam svetujem."

Marijan pobesi glavo in molči.

"Kaj mislite?" vpraša Benjamin.

"Vi me domisljate, da moram po očetovi želji iti od tod. Pa kam čem iti? Zares težko mi je to. Tukaj sem ljudem in

kraju vajen, drugod se ne bi mogel privaditi," pravi mladenič.

"Saj vam ni treba hoditi bogve kam. Oče vam ni določil, doklej. Če kupite dve uri od Poleska kako domačijo, niste več na Polesku. In jaz ne vem, zakaj bi hodili daleč, to se ni zgodilo. O njem tukajšnji svet ne ve ničesar. Torej so gotovo vsi njegovi razlogi izpodbiti in brez vsake vesti lahko mislite, da je njegovi volji ustrezno, če storite, kakor vam jaz pravim."

Marijan zopet nekaj časa ni odgovoril.

"Kvasu moram Polesek prepustiti. Kadar boste hoteli in utegnili, narediva pisanja, kar jih je treba, da se mu pošljejo," pravi potem.

"To ni mogoče. Vi niste še dovolj stari in ne morete izkazati, da ste očetov dedič, če pisma ne pokažete, česar pa gotovo ne boste storili. Za zdaj ne morete na svoje ime ničesar kupiti, ničesar oddati. Čez tri leta pa, ko očeta ne bo nazaj, ga lahko razglasite za mrtvega in potem boste delali na svoje ime."

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

Po dogovoru s podjetjem "JUGOEXPORT" v Beogradu sedaj lahko naročimo za vas TELEVIZORJE (\$125 ali več), HLA-DILNIKE (\$108 ali več), RADIO-APARATE, STEDILNIKE, SIVALNE STROJE, PRALNE STROJE, MOTOCIKLE, SKUTERJE, CEMENT in drugi gradbeni material, — vse, kar bi radi POKLONILI vašim sorodnikom in prijateljem v Jugoslaviji. BREZ CARINE, vse prvovrstni jugoslovanski izdelki, cena povečini franko železniška postaja prejemnika v Jugoslaviji, plačilo v U.S. dolarjih, preko

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

45 West 45th Street

NEW YORK, N.Y. 10036

Tel.: CI 5-7711

VAJSENVZ VELIH
POSTREŽBA

MULLALLY FUNERAL HOME

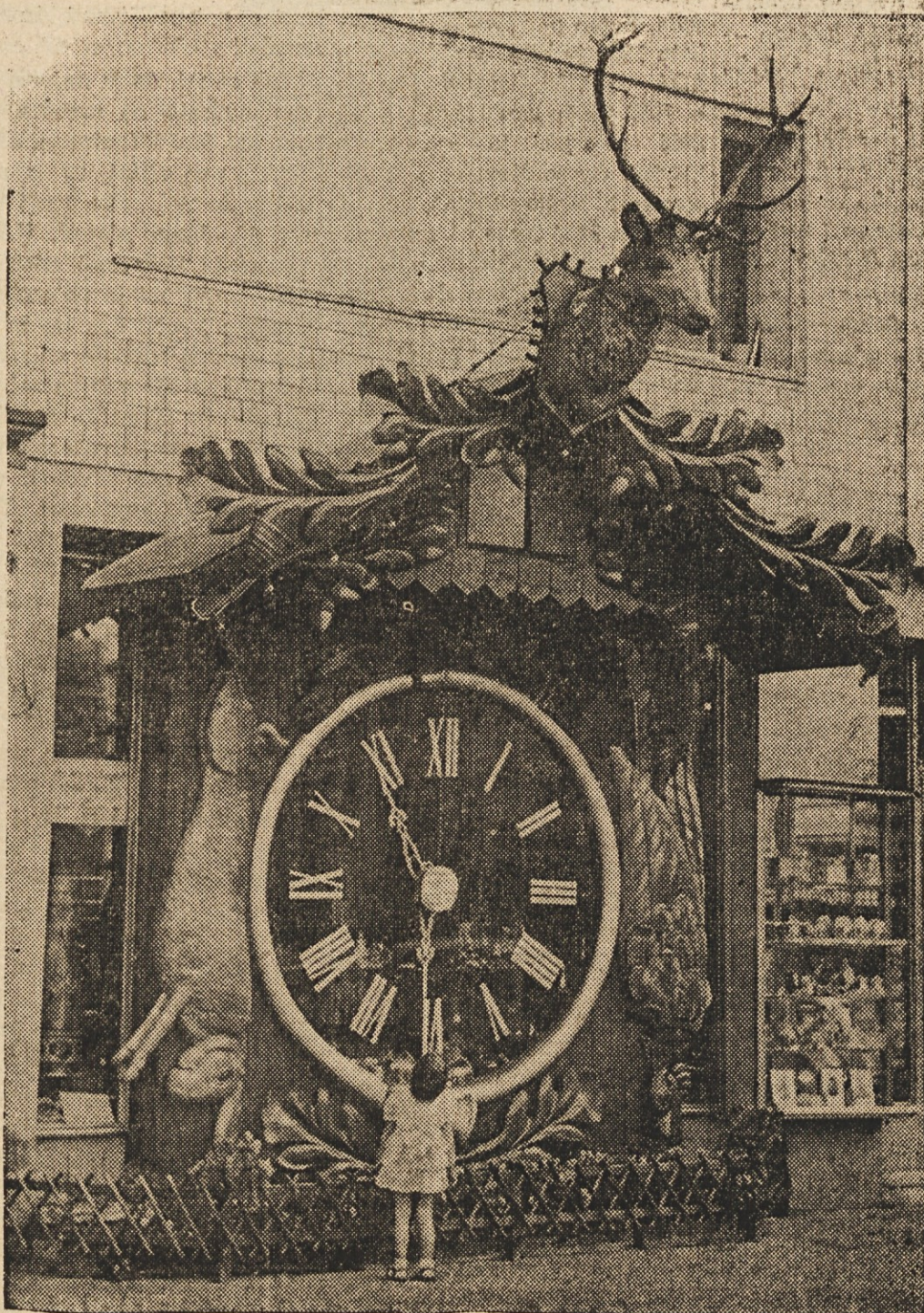
ZRACEVALNI SISTEM

AMBULANČNA POSLUGA

POGREBI VSAKIH CEN

365 East 156th Street

KEnmore 1-9411

VELIKA URA — Dekletce v Wiesbadenu na Nemškem si ogleduje največjo uro s kukavico na svetu. Praviyo, da je glas kukavice, kadar se pojavi iz svoje kajbice in napove čas, naravnost oglušujoč.

Kanadska Domovina

NEWTORONTSKE
NOVICE

(Nadaljevanje s 3. strani)

nadi mu k zlatemu rojstnemu jubileju iskreno čestitamo. Kar je posebej treba pohvaliti na P. Fortunatu Zormanu, je njegova katoliška širina, ki bi morala biti lastna vsakemu katoliškemu duhovniku. Dasi je on francižkan in poln duha svojega ustanovitelja sv. Franciška Asiškega, se vendar zna popolnoma prilagoditi tudi vsem drugim duhovnikom, pa naj bodo duhovniki katoliški ali škofjski. Tako je tudi med nami v Kanadi, kadar ga povabimo na misijon ali na kako drugo cerkveno opravilo, kakor eden izmed sinov sv. Vincencija. V naši cerkvi je blagoslovil križev pot. Imel pa je že ponovno misijon pri cerkvi Marije Pomagaj v Torontu, pri Slovencih v Montrealu in v Winnipegu. Seveda mu pa tudi mi vračamo katoliško širino. Pri vsakoletni verski tiskovni kampanji vedno vključimo k verski propagandi tudi francižskanski mesečnik Ave Marija poleg Božje besede, ki jo sami urejamo. Zato je marsikak Slovenec v Torontu in po ostalih krajih Kanade naročen poleg na Božjo besedo tudi na Ave Marija sorazmerno med Slovenci v Kanadi več naročnikov kot jih ima Božja beseda med Slovenci v Združenih državah. Oba ta dva verska lista se nekako dopolnjujeta. Nekatere stvari iz verskega in cerkvenega življenja bolj natančno poroča Ave Marija, druge pa bolj Božja beseda, ki se skuša zlasti prilagoditi miselnosti slovenskih novonaseljencev v Kanadi in v Združenih državah. Tako danes lahko resnici na ljubo mirno trdimo, da sta med Slovenci v Kanadi in v Združenih državah dva slovenska verska mesečnika: Ave Marija in Božja beseda, in en slovenski misijonski mesečnik: Katoliški misijoni, ki sicer izhaja v Argentini, a nekako povezuje vse izseljeniške Slovence. Ima kar lepo število naročnikov tudi med Slovenci v Kanadi in v Združenih državah.

Začel se je veseli predpustni čas, čas veselice in poročnih svatov. V dvorani Brezmadežne bosta kar dve veselici ta mesec. V soboto, 23. januarja, jo bo priredil Slovenski nogometni klub. Zadnjo soboto v januarju, 30. januarja, bo pa naš cerkveni odbor priredil prav prijeten družabni večer, na katerem bodo igrali prijubljeni muzikantje orkestra "Slavček."

"Kako! Jaz sem že Kvasu pisal, da je Polesek njegov in sem mu poslal, kar sem dobil za letošnjo najemnino."

"To me prav veseli in je pravično. Tako lahko delamo tri leta in potem se reč popolnoma uravna. Vse to bom jaz preskrbel, če hočete. Tudi če boste kaj kupovali, bom delal jaz za vas."

"In kje bi se kaj kupilo?"

"Tukaj, kamor ravno zdaj greva. Ako bo vam po volji, se zgodi brž, jaz sem to reč že prej pozvedel in premislil. Da se vam pa ne bo treba bat, vam dam vsa pisanja v roke."

"Dobri ste zame ko drugi oče, zaupam vam brez vsega in bom vam hvaležen."

Graščak se nasmehlja in pravi: "To bi storil vsak pošten mož za vas."

"Kupila bova, naj bo, kakor hoče. Potem ostanem vaš sosed, in Kvas pride menda kdaj sem. Zdaj vem, da mi je v rodu in prav rad bi videl, da bi kmalu prišel. Zmerom sem ga rad imel do zadnjega, ko sva se sprla. Tačas nisem bil pameten. E, še vesele dni bomo imeli, kadar pride. Da, kupila bova, naj velja, kar hoče."

"Tedaj ste Kvasu že pisali?" vpraša Benjamin čez nekaj časa.

"Že precej dolgo je tega. Dvakrat sem pisal. V prvi ni hotel verjeti."

"Kako ste zvedeli naslov in zakaj niste ničesar povedali?"

Marijan malo zardi.

"Resnico vam povem. Od Manice sem ga zvedel."

Benamina je ta novica malo čudno zadela. Umolknil je in stisnil ustnice. Ta beseda ga je podčula, da se je zmotil v svojem upanju, da mu bo nazadnje vendarle Marijan zet.

"Jaz sem menda enkrat z vami govoril zastran Manice. (Prihodnje dalje)

CLEVELAND, O.

Ženske dobijo delo

Delo za žensko

Hišno delo, svojo sobo, poln čas in oskrbo otroka. Priporočila. 464-9393. (15)

Moški dobijo delo

Delo za moškega

Delo dobi ročni pletivec. Kličite 241-6575. (14)

— Rdeče maline so trše od črnih in vijoličastih.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI!

Lastnik prodaja

5-sobna hiša za \$9,900. Velik lot; pri E. 159 in Saranac Rd. Kličite LI 1-4832. (12)

V najem

Stanovanje na E. 77 in Superior Ave., 5 sob in kopalnica, spodaj. \$65.00. Vročna voda. Kličite 732-8738 po 4. uri pop. (12)

Naprodaj

4-družinska, \$230 mesečni dohodek, blizu cerkve in šole. Dober kup za \$22,500. Kličite 946-4466. (14)

Groveswood okolica

Naprodaj je moderna dvodružinska hiša, 6-6, 2 spalnice, sončna soba, novi tenki in plinski furnezi, zamržen porč. \$24,500. KE 1-7372. (14)

Bodite lastnik

Wheelock Rd., 6-stanovanjsko, dobro zidano poslopje. Vse oddano. Cena \$33,900.

1434 E. 222 St.

Nova zidana dvodružinska, 3 spalnice vsako, \$31,900.

927 E. 216 St.

Blizu Miller Ave. fara sv. Kristine, nova dvodružinska hiša. Se lahko takoj vselite.

UPSON REALTY

RE 1-1070 499 E. 260 St. (15)

Oskrba in postrežba

Na mojem domu bi rada skrbela za kako staro, boleho ženo. Lepa soba, dobra hrana, vsa postrežba. Pri tomačih ljudeh. Kličite 243-2006. (14)

Lastnik prodaja

Dvodružinska, 5-5, polna klet, razvedrilna soba, plinski furnez, garaža, na 1008 E. 77 St. EN 1-7913. (16)

ZULICH
INSURANCE
AGENCY

18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio